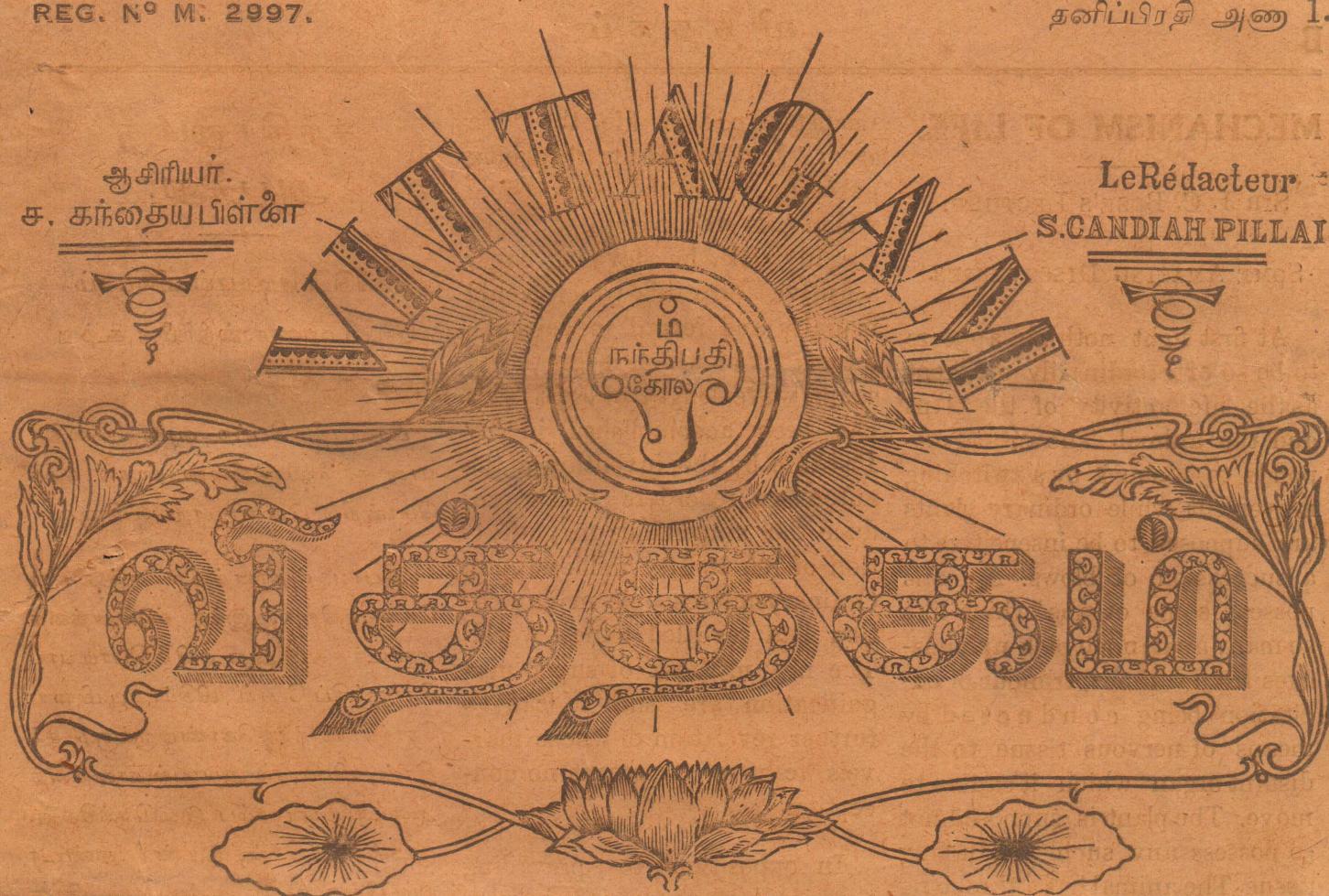

ஆசிரியர்.
ச. கந்தையப்ள்ளை

Le Rédacteur
S.CANDIAH PILLAI

ஓது செந்தமிழ் வாரப் பத்திரிகை.

VOL. III.

புதுவை, யுவ ஞஸ் மாசி மூ' கட (13-2-36)

No. 8, 9.

தாழுமானவர்.

அவன்றியோர ஞைவு மசையாதே னும்பேரிய வாப்தர்மொழியென்றுகண்டா
லறிவாவதேதுசில வறியாமையேதிவை யறிந்தார்கள்றியார்களார்
மௌனமொடிருந்ததாரென்போலுடம்பெலாம்வாயாய்ப்பிதற்றுமவரார்
மனதெனவுமொருமாபையெங்கேயிருந்துவரும்வன்மையோடிரக்கமெங்கே
புவனம்படைப்பதெங்காந்ததவியமேவ்விடம்பூதபேதங்களேவ்விடம்
பொய்மெயிதமகிதமேல்வருநன்மைதீமையொடுபொறைபொருமையுமெவ்விட
மேவர்சிறியரைவர்பெரியரைவருறவர்ப்பசெஞ்சார்யா தமுனையன்றியுண்டோ
விகபரமிரண்டினிலுமுயிரி னுக்குயிராகியெங்குநிறைகின்றபோருளே.

MECHANISM OF LIFE.

SIR J. C. BOSE'S LECTURE.

SOME AMAZING DISCOVERIES.

At first sight nothing appears to be so extraordinarily different as the life activity of the plant and the animal. The animal responds to a shock by a twitching movement while ordinary plants are supposed to be insensitive to a succession of blows. Animals possess some organs which like so many anatannae pick up messages from without, tremour of excitation being conducted by means of nervous tissue to the distant organ which it causes to move. The plant is supposed not to possess any such conducting tissue. The animal has a throbbing organ which beats continuously during life for the nutrient fluid. No similar organ has been suspected in the plant. Two streams of life are thus supposed to flow side by side with little in common between them. This view is wholly incorrect, and it is paralysing influence of unfounded speculations that has arrested the advance of knowledge.

INTER PLAY OF LIFE-ACTION.

The real difficulty that thwarts the investigator of plant life at every step arises from the fact that the interplay of life - action is taking place in the dark profoundities of the interior of the tree, which our eyes cannot fathom in order to reveal the intricate mechanism of, its life, it is necessary to gain access to the

smallest unit of life, the "life atom" and record its throbbing pulsation. When the microscopic vision fails we have still to follow the invisible, by devising super sensitive apparatus which would magnify and record movements, the extent of which is less than a single wave length of light. This has been accomplished in my Institute by the invention of the automatic recorders which produce the stupendous magnification of ten to fifty million times. Ordinary microscopic magnification had revealed a new world. The new methods of super magnification are sure to lead to further revelation of whose marvels we have at present no conception.

In opposition to prevailing theories I was convinced more than a quarter of century ago that the simpler type of plant organisation offers an unique advantage in investigation, the pursuit of which is sure to lead to the solution of many perplexing problems in animal life. My faith and long persistance have been fully justified. My quest has been the discovery of fundamental laws of life, and I have succeeded in establishing the great generalisation of identical nature of physiological mechanism in all life.

(To be continued)

அறிவிப்பு.

கடிதர்களின்

அபிப்பிராயங்களுக்கு

அவர்களே பொறுப்பாளிகள்.

சந்திரனுக்கு
ஆபத்து?

தவிடேபாடியாய் விடுயாம்.

பிரபல வான சாஸ்திரியின் கூற்று.

லண்டன்—

பிரக்யாதி பெற்ற வரன சாஸ்திரியான சர் ஜேம்ஸ் ஜீன்ஸ் ஸ்தல கழக மொன்றில் பின்வருமாறு பேசினார்;

அபாய ஸ்தானத்தை சந்திரன் நெருங்குகிறது, இந்த ஸ்தானத்தை அடைத்தும் அது தவிடேபாடியாய் நொருங்கிப் போய் விடும். பூமியை நோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருக்கும் சந்திரன், விரைவில் அபாயஸ்தானத்தை அடையுமென நம்ப இடமிருக்கிறது. முதலில் சந்திரன், இரண்டு துண்டாயும், பிறகு நாலு துண்டாயும் பிறகு ஆயிரக்கணக்கான துண்டுகளாவும் நொறுங்கிவிடும். சனி கிரகத்தைச் சுற்றியுள்ள வளையத்தைப் போல, சந்திரனும் ஆய்விடும். எனவே நாம் எப்பாழுதும் சந்திர வெளிச்சத்தைக் காணலாம்.

(தேசநேரன்)

“வித்தகம்”

விளம்பர விகிதம்.

வியாபார விளம்பரம் அங்குலம் 1-க்கு ரூ. 0-8-0

 நிதித்த விளம்பரங்களுக்கு தனி விகிதம்.

மாணைஜர்,

“வித்தகம்” ஆயில்
புதுச்சேரி.

உள் நாட்டிற்கு

வருட சந்தா ரூபா 3.

ஆசிரியர்:

யாழ்ப்பாணம்

தென்கோவை.

ச. கந்தைய பிள்ளை

தமிழ்ப் பண்டிதர்,

சிலோன்.

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE

LIBERTÉ—ÉGALITÉ.—FRATERNITÉ.

VITTAGAM

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISANT LE JEUDI

வித்தக்கம்

வியாழக்கிழமை தோறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—
RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichéry.

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காமே
வித்தகர்க் கல்லா லரிது.

குறள்.

காரியாலயம் :—
அம்பலத்தாடு ஜயர் மடத்து வீதி,
நேம்பர் 2,
புதுவை.

VOL. III.

புதுவை, யுவ வரு மாசி மீ கூ (13—2—36)

NO. 8, 9.

திருக்களிற்றுப்படியார்.

இன்று பகவின் மலமன்றே யிவ்வுலகி
னின்ற மலமனைத்து நீக்குவதிங்—கேன்று
வருவடையா னன்றே யுருவழியப் பாயு
முருவருள வல்லா னுரை.

ஆற்று லலைகடற்கே பாய்ந்தீர் ரங்கின்மை
மாற்றியவ் வாற்றுன் மறித்தாற்போற்—ரேற்றிப்
புலன்களேனப் போதும் புறம்போழியு நந்த
மலங்களற மாற்றுவிக்கும் வந்து.

தொல வுடம்பாய முப்பத்தோர் தத்துவமு
மூல வுடம்பா முதனுன்து—மேலைச்
சிவமாம் பரிசினையுங் தேர்ந்துணர்ந்தார் சேர்ந்த
பவமாம் பரிசமுப்பார் பார்.

அரண வுணர்வுதனி லவ்வுணர்வை மாற்றிற்
கரணமுங் காலுங் கைகூடுமே—புணரமது
கூடாமை யுங்கூங் கூடுதலுங் கூட்டினுக்கு
வாடாமை யுங்கூமே வந்து.

தம்மிற் சிலிங்கங் கண்டதைனைத் தாம்வணங்கித்
தம்மன்பான் மஞ்சனீர் தாமாட்டித்—தம்மையோரு
பூவாகப் பூவழியா மற்கோடுதுப் பூசித்தா
லோவாமை யன்றே யுடல்.

வானகமு மண்ணகமு மாய்நிறைந்த வான்போருளை
யூனகத்தே யுன்னுமதங் கேன்றனையே—லேனகத்து
வாதனையை மாற்றும்வகையதுவே மண்முதலா
மாதனமே யன்றேவ தற்து.

திருவாருள் துணை.

காலமுன் டாகவே காதல்சேய்
துய்மின் கருதுபிய
ஞாலமுன் டானேடே நான்முகன்
வானவர் நன்னையிய
ஆலமுன் டானெங்கள் பாண்டிப்
பிரான்றன் அடியவர்க்கு
மூலபண் டாரம் வழங்குகின்
ரூன்வந்து முந்துமினே.

[திருவாசகம்]

வை

வித்தகம்

புதுவை
யுவ வெஸு மாசி மீ கடை

காமக் கிழத்தி.

வடி முப்பது என்
அம்அரிய பெரிய
தமிழ் மறையில்
முதலாவதுபாக
மாகிய இனபக்
கூற்றில் இரண்
டாம் சூத்திர
மகுடமாய் மிளிர்வது “காமக் கிழத்தி”
என்பது.

முதலாம் அதிகாரமாகிய “காமம்”
என்பது “வித்தகம்” தொகுதி கி இல
கி இல் ஷி முதலாம் சூத்திரம் நத
லியவாறு ஒரு சிறிது விளக்கிக் கூறப்
பட்டது.

ஆதலால் அதனேடு தொடர்புடைய
“காமக் கிழத்தி”யின் இலக்கணம் ஷி
இரண்டாம் சூத்திரம் நதலியவாறு
சன்டு ஒரு சிறிது விளக்கிக் கூறப்படு
கின்றது.

முவடி முப்பது.

இன்பக் கூறு க.

காமக்கிழத்தி உ.

இந்பொதை யுயிர்ப்பின் விருந்தா வேல
[வின்
பிற்றுப் தாரப் பெற்றியுகப் பாதல்
னின்னொன்னு மூமொழி பேணவி னியல்
[பே.

என்பது சூத்திரம். இஃது வாய்
மையான காமக் கிழத்தியின் இலக்கணம் உணர்த்துகின்றது.

உலகியலுக்கு ஒப்பிய காமக் கிழத்தியின் இலக்கணம் பொருளிலக்கண நால்களில் கூறப்பட்டுள்ளது.

அகப் பொருள் விளக்கம்.

ஒருவன் ரனக்கே யுரிமை பூண்டு
வருகலுப் பரத்தையர் மகளிராகிக்
காமக்கு வரைந்தோர் காமக் கிழத்தியர்.

(ஷி அகத்தினை இயல் குத். 112.)

தொல்காப்பியம்.

போருளத்தொத்துக் கற்பியலில்
“புல்லுதல்மயக்கும்புலவிக்கண்ணும்
கண்ணியகாமக்கிழத்தியர்மேனை.”
(ஷி குத். 10)

என்னும் சூத்திரத்துக்கு உரை எழு
திய ஆகிரியர் நச்சினார்க்கினியால்ஷி
சூத்திர உரையில் காமக் கிழத்தியர்
இலக்கணம் பின் வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

“காமக் கிழத்திய ராவார் கடன்றியும்
“வாழ்க்கை உடைய ராகிக் காமக் கிழமை
“பூண்டு இல்லற நிகழ்த்தும் பரத்தையர்.
“அவர்பலராதலிற் பன்மையாற் கூறினார்.

“அவர் தலைவனது இளமைப் பருவத்திற்
“கூடி முதிர்ந்தோரும் அவன் தலைவின்று
“ஒழுகப்படும் இளமைப் பருவத் தோரும்,
“இடைஞிலப் பருவத்தோரும், காமன்
“சாலா இளமையோரு மெனப் பல பகுதி
“யாம். இவரைக் கண்ணிய காமக் கிழத்தியர்” எனவே கண்ணுத காமக் கிழத்தியரும் உரை யிற்று. அவர் சூத்தும்
“பாட்டும் உடையராகிய வரும் சேரிப்
“பரத்தையரும் குலத்தின் கண் இழிந்தோரும் அடியரும் வினை வல பாங்கினரும் பிறருமாம்.”

ஷி கற்பியலில்

“அவன்றிவாற்ற வறிபு மாகவின் ”

என்னும் டீம் சூத்திரத்தில் “காபக் கிழத்தியர்” என்பதற்கு “மனையறத்திற்கு உரியளாக வரைந்து கொண்ட காமக்கிழத்தியர்” என ஷி ஆகிரியர் உரைத்தமையாலும் தலைவியே யன்றிக் காமக் கிழத்தியும் மனையற வர்முக்கைக்கு உரியளாதல் வெள்ளிடை ஆம்.

கற்புக் காலத்தில் தலைவனுக்குத் தலைவியூருத்தியே யன்றிப் பிறமாதரும் சிற்றின்ப நுகர்ச்சிக்கு உரியர் எனவே பொருளிலக்கண நால்களும் பிற நூல்களும் கூறுகின்றன.

இறையனார் களவியல்.

“காதற் பரத்தை எல்லார்க்கும் உரித்தே,”
(ஷி குத் 40)

தொல்காப்பியம்.

[வைத்
பின்முறையாகிக்கியபோருள்வது
தொன்முறையைவியெதிர்ப்பாடாயினும்
இன்னிமூப்புதல்வனைவாயில்கொண்டுபடுகி
[னும்
கிழவோனிறந்ததுனைஇஆக்கட்
கலங்கலுமுரியன் என்மனுர்புலவர்.
(ஷி குத். 31)

“பெரும் பொரு என்றார், வேத நூல்
“அந்தனர்க்குப் பின்முறை வதுவை மூன்
“றும், அரசர்க் கிரண்டும், வணி கர்க்
“கொன்றும் நிகழ்த்தல் வேண்டு மெனக்
“கூறிற் ரென்பது உணர்த்துத்தாரும்”

என இச் சூத்திரத்துக்கு உரை எழுதிய ஆசிரியர் நக்ஜினர்க்கினியர் கூறி யமையாலும் ஒருவன் பலமாதரை மணம் புரிதல் வேத வழக்கே என்பது நன்று பெறப்படும்.

பின்வரும் பிரமாணமும் இதனை நன்று விவிதமாக கீழ்க்கண்டு கொள்ள விரும்புகிறது.

கந்தப்புராணம்.

பண்டுவேட்டவர்பின்முறை ரப்பா வையர் [பரிவிற்

கண்டுபின்வரைமங்கையர்கானமதியற்றிக் கொண்டவில்வழிப்பரத்தையர்கணிகையர் [குழாத்துள் வண்டுபூவுறதன்மைசென்றுவர்மணப் [பார்.

(இட மகேந்திர காண்டம், சுகர்புகு படலம் [செ. 71)

மேல், வாய்மையான காமக் கிழத்தி யின் இலக்கணம் இச் சூத்திர நுதலிய வாறு ஒரு சிறிது கூறப் படும்.

இடைக்காட்டுர் உண்மையை அது பவமாகக் கண்ட பெரும் புலவராதலால், இவர் வாக்கியங்கள் எல்லாம் மிக்க நுட்பமும் மிக ஆழந்த பொருளும் அதி விவசமமும் உடையனவாக வே அமைந்துள்ளன என்பதில் எட்டு ஜெயும் ஜையில்லை.

உலகியலுக்கு ஒப்பிய சாதாரண இலக்கண இலக்கியப் படிப்பாளிகள் “போறை யுரிப்பு” மனைவியின் மகப் பேற்றுக் காலம் எனவும், “தபுதாரப் பேற்றி” கணவன் மனைவியை இழந்த காலம் எனவும் பொருள் கண்டு இடர்ப்படுமாறும், உண்மையை நாடும் ஆற்ற மூலம் காதலு முடையார் அதனை உணர்ந்து உவகை யடையுமாறும் அமைக்கப் பட்டது இவ் அறிய பெரிய சூக்தம் நுதலிய வாய்மையான காமக் கிழத்தி என்பதும் இப் பண்ணைளைப் பேணிக் காண்பதே இயற்கை நெறியாகிய உண்மை நெறி என்பதும் நன்று கடைப் பிடிக்க.

வாய்மையான காமக் கிழத்தி இலக்கணம் யாது? என்பது கடா.

இதற்குரிய விடை இச் சூத்திரத் தில்யாண்டோது? எனின்,

மதி யாழ்ந்து நோக்கும், வாய்மையான காமக் கிழத்தி ஆவாள் இறபொறை என்னும் தூலத்துள்ள தடிப்பு என்னும் காரமில்லா அழுக்காகிய அசத்த நிறையானது வாயு என்னும் காரமான தூல சித்தாகிய உயிர்ப்புக்கு விருந்தாகிக் கேட்டைத்தலால் ஆக்க முற்ற விமல காயப் பெண் என்று கூறப்படும்.

மேலும் விளக்கமுற உரைக்கப் பட வேண்டும் எனின்,

முதலாம் சூத்திரத்திற் கூறப்பட்ட வாறு அமலமான “பின் முளை தோன்றி” ஆக்க முற்றலால், இரண்டாம் சூத்திரத்திற் கூறப் பட்ட “பின்” என்பது அஃதாவது இயற்கையாய் அமைந்த அழுக்கு என்னும் களிம்புடைய தூல மாகிய காயப் பெண்ணைவள் கேட்டைந்து வாய்மையான காமக் கிழத்தி என்னும் போகப் பெண்ணைகிண்றுள் என்று கூறப்படும்.

இன்னும் விளக்கம் வேண்டும் எனின்,

இல்லாகிய கிழத்தியை — சத்தியைப் பேணப் பேண அவ் இல்லக்கிழத்தி தன் இயற்கை கெட்டு — சாத அருச் சாதலடைந்து சிவமாகிய சீவனுக்குரிய சத்தி சிவையே யன்ற வேறில்லை என்னும் அநாதியான வழக்குக்கு ஏற்பாடு பேரின்பம் அளிக்கும் பிரமக் கிழத்தியாகி மாற்ற மடைகின்றனள் என்று கூறப்படும்.

ஆதலால் அசத்த நிறை நீங்கி அமலம் ஆக்கமுறப் பெற்ற — விமல காயப் பெண்ணைகிய விமல வல்லியே இவ் அறிய பெரிய சூக்தம் நுதலிய வாய்மையான காமக் கிழத்தி என்பதும் இப் பண்ணைளைப் பேணிக் காண்பதே இயற்கை நெறியாகிய உண்மை நெறி என்பதும் நன்று கடைப் பிடிக்க.

இவ்வாறு நிறை முறையான சிற்றின்ப நுகர்ச்சி என்னும் காமத்தால்

அசத்தமான மாயா காரியமாகிய “இறபோறை” என்னும் அசத்த நிறை நீங்கி அமல முளை ஆக்க முறுதலால் விமல காயப் பெண்ணைக் காற்ற மடைந்த வாய்மையான காமக் கிழத்தி யாகிப் பிரமக் கிழத்தியை அடைவதே பேரின்ப லாபம் பெறுதல் என்பதும் இதனைற்றுன் ஆண்டான் அடிமைத்திறம் வாய்மையில் சித்திக்கப் பெறும் என்பதும் பின் வரும் பிரமாணங்களாலும் நன்று விவிதமாக தப்பட்டமைக்கண்டு கொள்க.

சிருவுந்தியார்.

ஸபந்த சிற்றின்பமே பேரின்பமாயங்கே முற்றவரும் பரி சுந்திபற முளையாது மரபை யென்றுந்திபற.

பேரின்பமான பிரமக்கிழத்தி யோ(६) ஓரின்பத்துள்ளாண்றுந்திபற உன்னையே ஆண்டாண்றுந்திபற.

(இட செ 33, 34)

இவ் விமல காம வல்லியே சிவகாமி. நாத வடிவினளாகிய — ஹரிங்கார சொருபி யாகிய இவளே தனது இன்னிசையால் சிவ காமத்தை சிவ காம மாகிய அழியா இன்பத்தை ஒவாது தனது நாயகனுக்கு — தனது ஆண்டானுகிய காமேசலுக்கு ஊட்டிக்கொண்டு இருப்பவள். “உருவார் காமன் றன் வென்றிக் கொடி போன்று ஒளிர்கின்ற” இவ் விமல வல்லியே பேரின்பம் அளிக்கும் பிரமக் கிழத்தியாகி — வாய்மையான காமக் கிழத்தி என அறிதற்பாற்று.

முதலாம் சூத்திரத்திற் கூறப்பட்ட “பின் முளை தோன்றல்” என்பது இரண்டாம் சூத்திரமாகிய இதனேடு தொடர் புடைய தாதவின், அதன் பெற்றி சிறிது விளக்கமுற உரைத்து இச் சூத்திரப் பொருள் ஒரு சிறிது கூறப்படும்.

விந்து நாதம் (சிவம் சிவை) எனப் படும் உப்பும் புளியும் ஒன்று கூடிக்

குழந்தை, இரண்டும் கெட்டு மூன்றுவது என ஒன்று தோன்றும்.

அப்பும் உப்பும் சம நிறை கொள் ஞதலால் முப்பு—முப்பு விளைதல்— முப்பு முடித்தல் என்னும் சித்தர் பரி பாவையின் பொருளும் இதுவே.

சத்தசௌன தீசித்தசௌன தீ என்னும் இரண்டு தீயும் சம நிறை கொள்ஞதலால் மூன்றுவது ஒன்று— மூன்றுவது தீ— முத்தி— முத்தி ஆக்க முறுதல் என்பதன் உண்மை யும் இதுவே. (“வித்தகம்” தொகுதி 1 இல 47 பார்க்க.)

சுக்கில சுரோணிதம் நிறை கொண்டு கூடிக் குழந்தால் புத்திரப் பேறு உண்டாகும்— ஞானக் குழந்தை உற்பவ மாரும்— “அருள் என்னும் அன்பின் குழவி” ஆக்கமுறும் என்பதன் உண்மையும் இதுவே. (இஃது உலகிய மலுக்கும் உண்மை நிலைக்கும் ஒக்கும்.)

திருமந்திரம்.

பயனுறு கண்ணியர் போகத்தி னுள்ளே பயனுறு மாதி பரஞ்சடர்ச் சோதி யயுனூடு மாலறி யாவகை நின்றிட உயர்நெறி யாயொளி யொன்றது வாமே.

(இஃது 9-ம் தங். ஆகாசப் பேறு செ. 4)

என்பதன் பொருளும் இதுவே,

இதற்கு மூல காரணம் காமம் என்பது முன்னே சிறிது கூறப்பட்டது. [“வித்தகம்” தொகுதி 3 இல. 3]

காமம் என்னும் உணர்ச்சி யாலாய உயிர்ப்பு— அசைவ— இயக்கம் தூலத் தன்மை உடையது ஆதலால், அசுத்த முடையது ஆதலால், பங்க முடையது ஆதலால், உயிர் என்பது ஒன்றில் நின்று மற்றென்றாக்கு ஊட்ப்பட வேண்டியது ஆதலால் அதற்குக் கூட்டம் வேண்டும் என்பது ஒரு தலை.

கூட்டம் என்ற போது இரண்டு என்பத்து; ஒன்றன்று. மைதுனம் கரையரு கேள்ற காளல் உவி

என்பதன் பொருள் இதுவே. இரண்டு என்ற போது தன்னிலை முன்னிலைகள் கூறப்பட்டன.

நரைத்தை நீக்கி நுகரவல் ஸார்க்கு நரைத்தை மாறு ந்மலுமங்கி கீலையே.

(இஃ 3-ம் தங். அமுரிதாப் ஜெ செ. 4)

தன்னிலையில் தானுகவே— தான் ரேண்றியாகவே இயங்குவதாய் அழியும் தன்மை யுடையது தூலசித் தாகிய உயிர்ப்பு என்னும் வாயு.

இவ்வாறு தன்னுள் தானே ஆக்கமுறுகின்ற உயிர்ப்பு என்னும் இவ்வாயுவானது, தனக்கு இன்றி யமையாத— இயற்கையான சுடுகை என்னும் உஷ்ணத் தன்மையாகிய காமம் (காமாக்கினி) என்னும் உணர்ச்சியால் அதிக நிறை கொண்டு அசைகின்றது ஆதலால், அவ் அசைவால் முன்னிலையைத் தாவிக் கட்டி அணைத்துக் கூடிக் குழுகின்றது.

இவ்வாறு குழுதலால் சுகமாகத் தோன்றும் அவ் உணர்ச்சியின் முயக்கமேலீட்டினால் ஆக்கமுறும் உஷ்ணத்தால் உருகிய உப்பு முன்னிலையாகிய தூலத்தில் பாய்ந்து— ஊட்டு விப் பாய்ந்து குழந்தை குழந்தைக்கு ஏற்ப— தூலம் என்னும் புளியில் பஞ்சி கரணித்த நிறைக்கு ஏற்ப உருப் பெறுகின்றது— மூளைத்து ஆக்கமுறுகின்றது என்க.

இதுவே கால் கொண்டு ஊரும் மூளை— கானார் மூளை என அறிதற்பாற்று. (கால் + ஊர் + மூளை) கால் என்பது வாயு. அதுவே உயிர்ப்பு— உப்பு.

காளல் என்னும் சொல் இடைநின்ற நகரம் கெட்டுக் கால் எனத் திரிந்தது. கால் ஊர் மூளை கானார் மூளை என்று ஆயிற்று. கால் கான் எனப் படுதல் வழக்கில் உண்டு.

திருமந்திரம்.

நரைத்தை நீக்கி நுகரவல் ஸார்க்கு நரைத்தை மாறு ந்மலுமங்கி கீலையே.

(இஃ 3-ம் தங். அமுரிதாப் ஜெ செ. 4)

[காளல் என்றால் உப்பாம் என்பத் துவரி என்பதும் அது. இது உறுப்புக் களால் (உறு+உப்பு) ஆய அசுத்த தநுவையே குறிப்பதாகும். நரை திரை நீக்கி நுகரல் என்பது உப்பில் உள்ள துப்பு என்னும் களிம்பை அகற்றி உண்ணுதலை— அமுதம் உண் னுதலைக் குறித்தது. இப் பெற்றி கைவந்தவர்க்கு நரை, திரை, மூப்பு, பினி, சாக்காடு என்பன இல்லை என்பது இதனால் வற்புறுத்தப் பட்டது. இவ் உண்மை அறிபாத “மதியிலா மாந்தர்” ஆகிய பாமர் இச் சரீரத்தை ஒழித்து விட வேண்டும் என இதனை அலட்சியம் செய்து சாதலை எதிர் பார்த்து வீற்றிறுப்பர் என்றார் அண்ணல் திருமூலர்.]

கானார் மூளை என்னும் இதனையே “பின் மூளை தோன்றவின்” என்பதாலும் புலப் படுத்தி யருளினர் எமது இடைக்காட்டுச் சித்தர் பெருமான் என அறிதல் வேண்டும்.

இவ்வண்மையே பின் வரும் அப்பாதிருவாக்காலும் அருளிச் செய்யப் பட்டது.

அப்பா தேவாரம்.

தாயத்தார் தமர்கன்னிதியென்னுமிம் மாயத்தேகிடந்திட்டு மயங்கிடேல் கார்யத்தேடியாள் கானார் மூளையின வாயத்தால் வணங்கீர் வினைமாயவே.

(இஃ திருக்கானார், திருக்குறங்காடு [செ. 3])

மேலே கூறிய வாறு “பின்” என்னும் ரவி— சத்தி— சத்து சத்தை என்றும் உருவும் அங்குரம் பெற்று மூளைக்கும்— உருப் பெறும் எனக்.

இக் கானார் மூளை விளை வேற வேண்டும். அஃது யாங்கனம்பீ எனில், கூறுதும்:—

இல் என்னும் தூலம் பொறை யுடைத்து — சுமை யுடைத்து. எத ஸூலீ அழுக்கு என்னும் களிம்புடைய உப்பால் உற்றுது தூல உறுப்பு ஆதலால் என்க. (உறு+உப்பு=உறுப்பு) அவ் உறுப்புக்களால் ஆயது தூலம் எனும் சிவை — சிவத்தின் சத்தி.

ஆதலால் அழிந்து படும் தன்மை யுடையது இத் தூலம் — தூலம் எனும் சத்து — தூல சத்து — சத்தி. அச் சத்தியோடு இரண்டறக் கூடிக்குழந்து இயகுங்வது அதனின் வேறு காத தூல சத்து. இது அழுக்குடை மையால் அழுக்கு எனும் மல முடை மையால் — பகுத்துவம் உடைமையால் அழிந்து படும் தன்மையுடையது. அஃதாவது தூலத்தோட் அழிந்து படும் தன்மை யுடையது என்க. இது பற்றியன்றே!

திருமந்திரம்.

உடம்பர் ரத்தியில் உயிரா ரத்திவர்
திடம்பட மேய்தீளான்ச் சேரவும் மாட்
[பார்]
உடம்பை வளர்க்கு முபாய மறிக்கே
உடம்பை வளர்த்தே னுயிர்வளர்த் தேனே.
(ஷ 3-ம் தந். சரீராத்தியுபாயம், செ. 1.)

என அருளிச் செய்தார் எம் அண் ணஸ் என அறிக.

[உடம்பை வளர்த்தல் என்பது அமல விளைவைக் குறித்தது. அத்தகைய உடலை விட்டு உயிர் பிரியாத வாறு அதனேடு ஒன்றச் செய்தமையே “உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே” என்பதனால் வற்புறுத்தப் பட்டது என்க.]

இத்தன்மை வாய்ந்த உயிர்ப்பு — உயிர் காமம் எனும் மகத்தான உங்ணத்தின் கதிப்பால்—காமாக்கினியால் உந்தப்பட்டு அவ் விரகால் மயங்கி சுகமுன்று அத் தூலமாகிய சிவையைக் கூடுகின்றது. இது பாயும் தன்மை உடையது ஆதலால் கூடுகின்றது

என்க. அநாதியாகவே தனக்கென அமைந்த—தனக்கு இன்றி யமையாத — தன்னைத் தாங்கும் பெற்றி யுடைய தூலச் சிவையைக் கட்டுகிறது; கட்டி அதில் பாய்கின்றது— பாய்ந்து கலக்கி ந்றது என்க.

இதனால் விமல மடைந்த உடலமே— விமல யாக்கை யாகிய பொன் தேகமே (மாடு தேகம்) இடப தேகம் எனப் படுவது.

மால் விடையாக மாறிச் சிவனைத் தாங்கினான் என்பதன் உண்மை இதுவே ஆம்.

திருவாசகம்

கடகரியும் பரிமாவுங் தேருமுகங் தேருதே இடபமுகங் தேறியவா நெங்கற்றிய வியம்

[பேரை
தடமதில்க ஓவைஹுன்றங் தழவெளித்த
அஞ்சாளில்
இடபமதாய்த் தாங்கினுள் திருமால்கான்
[சாழலோ.

(இட திருச்சாழல் செ. 5)

இவ் உயிர்ப்பாகியசித்தை — சிவத்தைத் தாங்குவது சத்தாகிய — சத்தியாகிய உடலே — மால்விடையே என்க. இவ் உயிர்ப்பு என்னும் உயிர் — சித்து உடலில் பாய்ந்து கலத்தலால் ஆம் பயன் இதுவே என்க.

இஃது எங்ஙனம்பி எனின்,

அழுக்குடைய சித்தானது உங்ணத்தின் கதிப்பால் காரம் (உங்ணம்) உடையதாய் — காரமான அழுக்குடைய சித்தாய்த் தூலத்திற் கலக்கக் கலக்க அத் தூலத்திற்குக் கனத் தன்மையைக் கொடுக்கும் களிம்பு— அழுக்கு — கார மில்லாத அழுக்கு அவ் உயிர்ப்புக்கு நல்விருந்தாகிறது; அவ் உயிர்ப்பால் அழிக்கப்படுகின்றது என்பதார். இதனால் அசத்ததறுவானது அவ் அசத்தமாகிய மலம் விமல மடைந்து விமல தேகமாகின்

நது — இடப தேகமாகின்றது என்க. இதுபற்றியே,

“இடபோறை உயிரிப்பின் விருந்தா ஏல் லீன்”

என அருளிச் செய்தனர் இடைக்காடர்.

“போறை” என்னும் சொல்லை ‘இல்’ என்னும் சொல்லோடு பொருத்திப் பொருள் காண வேண்டும்.

இற் பொறை — இல்லாகிய தூல சரீரம் எனும் வீட்டின் சுமை— தடிப்பு— காநம் — அழுக்கு— கர்ப்பப் பையில் கருவின் உருவெனத்திரண்டது முதல் இயக்கத்தின் அதிவேக நிறையால் அனு அனுவாகத் தடித்துக் காலக் கிரமத்தில் பெற்ற பாலதாய நிறையைப் பெற்று வெளியேறி, பின்னும் காலக் கிரமத்தில் தடித்துத் தடித்து வளர்ச்சி யுறும் பெட்டு டையது என்க. அதனால் “நிலக்குப் போறை”, யாய் — புவிச் சுமையாய் இருக்கும் இல்லாகிய சரீரமானது தன் சுமையை — கனத்தை — தடிப்பை — அழுக்கை உயிர்ப்புக்கு— சித்தாகிய வாயுவுக்கு— வாயுவோடு இயைந்த அக்கினிக்கு ஆகுதியாக — விருந்தாகக் கொடுக்கக் கொடுக்க அவ் இல்லின் பொறை நீறிப் போகின்றது — நீங்குகின்றது.

“இந்பொறை உயிர்ப்பின் விருந்தா [வல்லின்”

என்பதன் உண்மைப் பொருள் இது வே என்க.

அஞ்சாளன்று “பின்” என்னும் தூலம் — அசத்ததறு தபுதி அடைந்து — கேட்டைந்து — சாதலுருச் சாதல்லைந்து — மாறிப் பிறந்து அச் சித்து என்னும் உயிர்ப்புக்கு உரிபதாரப் பெற்றியை அடைகின்றது; வாய்மையான மனையாக — மனையாக — இல்லாக — விமல வல்லியாகிய விமல காயப் பெண்ணைக் — பேரின்பம் அளிக்கும் பிரபக் கிழத்தியாக காமக்

கிழத்தியாக மாற்ற மடைகின்றது என்க; மாற்ற மடைந்து பேரினப் சுக்த்தை ஒவாது அளித்து அதனைப் பேராணத்தப் பெருங்கடலில் திளைத்து உய்தியடையச் செய்கின்றது என்க. இது பற்றியே,

“பிற்றுதாரப் பெற்றி உகப் பாதவின்”

என அருளிச் செய்தனர் இடைக்காடனார் என அறிதற் பாற்று.

இவ்வரிய பெரிய உண்மையை உணர்த்துதற் கண்றே பின் வரும் பிரபல சுருதியும் எழுந்தது என அறிதல் வேண்டும்.

திருக்கோவை.

உணர்ந்தார்க்குணர்வரியோன்றில்லைச்சித்தற்பலத்தொகுத்தன்குணந்தான்வெளிப்பட்டகொவ்வலச்செவ்வலாயிக்கொடியிடைதோன்புணர்ந்தாற்புணருங் தொறும்பெரும் போகம் பின்னும் புதிதாய்மணந்தாழ்புரிகுழலாள்குல்போலவரார்

[கின்றதே.

(ஷ செ.)

[தில்லைச் சிற்றம்பலவன் குணம்—போராணதம். கோடியிடை—பேரினப்மான பிரமக் கிழத்தை— விமல காயப் பெண்—வாய்மையான காமக் கிழத்தை என்க.]

இச் சூத்திரத்திற் கூறப்பட்ட “பின்” என்பது அசுத்த தநு என்னும் பொருட்டு. இதுவே பின்னமாக இருப்பது; “பின்னை” எனப் படுவது; அழியுங் தன்மை யுடையது. பின்+அம் = பின்னம் — அழிவு; அழிந்து படுவது; வேறு படுவது. பின் வரும் பிரமாணமும் இருவினை சொருபமாகிய அசுத்த தநுவே “பின்னை” எனப் படுதலை நன்று புலப்படுத்து கின்றது.

சுத்தசாதகம்.

அன்னைதன்மூலைப்பாலருங்கிழம்பருவ மகன்றப்பாற்பருவம்வந்ததற்பின் அன்னைதன்மூலைப்பாலருங்க்கேண்டிடி னும் மூலைவற்றியே யிடும்போல்

பின்னையின்போகம்புசித்திழும்பருவம் பெயர்த்தப்பாற்பருவம்வந்ததற்பின் பின்னையின்போகம்புசிக்கவேண்டிடி னும் பிராரத்தலீங்கியேயிடுமால்.

(ஷ செ. 25)

[பின்னையின் போகம் — மருஞ்டம்புக் குரிய வினைப் போகம். அசுத்த மாயையே பின்னு சத்தி என்பது சுருதி. இதுவே பேரினப்மான பிரமக் கிழத்தியாக மாற்ற மடைந்த போது அபின்னு சத்தி எனப் படும், அபின்னை எனப் படும் என்க.]

இருவினை யொப்பு மல பரிபாகம் கைவந்து விமல வல்லியாகிய காமக் கிழத்தியை அடைந்த ஞான்று அசுத்த போகமாகிய வினைப் போகம் ஒழிந்து விடும் — மாறி விடும் என்க.

“பின்” என்பதற்குச் சத்தத்தோடு அபேதமாய்க் கலந்து பின்னி யிருக்கும் அசுத்த தநு எனப் பொருள் கூறினும் ஆம்.

“பின்” என்னும் அசுத்த தநு உயிர்ப்பால் அழிக்கப்படுகின்றது. முன்னிலைகளை நிறை கண்டு பஞ்சீகரணித்த ஸகிய உரிய சாதகங்களால் அத் தாலத்துள் முளை கொண்ட சத்தியானது விமலமாய் அமலமாய் விளை வேறுகின்றது.

இவ்வாறு அசுத்த நிறை என்னும் அழுக்கு முழுவதும் பூரணமாக அழிந்த போது (பிற்றுப்) அஃதாவது அமலமும் அழுக்கும் சம நிறை கொண்ட போது (ஒளியும் இருஞும் சமப்பட்ட போது) அவ் அழுக்குடைய தூலம் (பின்) கெட்டு (தபு) வாய்மையான தாரமாகித் தன்னை அணைந்து தன்னில் பஞ்சீகரணிப்பவனுக்கு வேண்டியன யாவற்றையும் வழங்கும் பெற்றி உடையதாய் “இவனுக்கு உரியன்—இவனுக்கு இன்னை இவளே” என னும் மூலையிக்கு இலக்கியமாகித் திகழுகின்றது என்க.

எங்குனம்?

அத்தூலமாகிய பின் — காயப் பெண் வாய்மையாகப் பேணப் பட்ட மையால் என்க.

மேலே கூறியவாறு பயின்று ஒழுகுதலே இவனைப் பேணும் முறை—சாதகம் என்க. இதுவே இயல்பு—இயற்கை நெறி யாகிய சத்திய நெறி என்பது; குரு வருளால் பெறப் படும் நித்தியத்துவ நெறி என்பது.

இஃதல்லாத செயற்கை நெறி யெல்லாம் தற் சதந்தரத்தால் காணப்படும் நெறியல்லா நெறிகளாகிய அசுத்திய நெறியே — பிறவி நெறியே என்பது.

இதுபற்றியே “இன்னள் எனும் மூலையினெலின்” எனவும் “இயல்பே” எனவும் கூறி யருளினார் இடைக்காடனார் என அறிதல் வேண்டும். சிவமாகிய சீவனுக் குரிய சத்தி சிவையன்றி வேறில்லை என்பதே அநாதி வழக்கு — மூலையின் என்க.

அப்பர் தேவாரம்.

“அரியலால் தேவியில்லை ஜயனையா ரஞ்சகே”

என்னும் பிரபல சுருதிப் பிரமாண த்தையும் நோக்குக.

ஆதலால் அப் பண்பினளாகிய பிரமக் கிழத்தியைப் பேணிக் காணப்பதே முறையாகும்; தலையாய அறமாகும்; குரு நெறியின் பயனாகும் என்க.

இதனாற்றுன் வாய்மையான பெண் மர்மக்கள் சுற்றம் காணப் படும்; வாய்மையான புருஷார்த்தம் அடையப் படும்; நித்தியத்துவம் உளதாகும் என்பதில் எட்டுணையும் ஜய மில்லை.

பேணல் என்றால் என்னை?

அது தான் மலத்தைக் கழித்தல் — அசுத்தத்தை நீக்குதல் — சத்தப்படுத்தல் என்பது.

வீட்டினுள் சத்தமான இடத்தில்

இரு குழந்தை மலங் கழித்து விட்டால் அவ் விடத்தைச் சுத்தம் செய்ய வேண்டிய தாயானவள் ஆண்டுள்ளாரை நோக்கிக் “குழந்தை பேண (பேண்ட) இடம் தூரி” என்று கேட்பது உலக வழக்கு— தமிழ் நாட்டு வழக்கு. “ஜீயோ இவ் அறிவிலி இவ் விடத்திலேயே பேணுன் (பேண்டான்)” என்று கூறுவதும் உண்டு.

பேணுதலைப் “பேலுதல்” என்பதும் பேணுன் என்பதைப் “பேண்டான்” என்பதும் சமுநாட்டு வழக்கு.

ஆதலால் “பேணவின்” என்பது மலங் கழித்தலையே குறித்தது என்க. ஒருவரை — ஒரு பொருளைப் பேணுதல் என்பதும் துன்பம் இன்றி — கஷ்டம் இன்றி—பழுது இன்றி ஓம்புதலையே — பாது காத்தலையே — உரிமையாக்குதலையே குறிப்பதாகும்.

இவ்வாறே சத்தியைப் பேணப்பேண அஃதாவது “பின்னை” யாகிய— “பின்” என்னும் அசுத்த தநுவில் உள்ள அசுத்தத்தை — அசுத்த நிறையை — மலத்தை நிறை முறையோடு அனுஅனுவாக்க கழிக்கக் கழிக்க அவ் இல்லக் கிழுத்தி (“பின்”) தன் அசுத்தமான — கீழ் நிறைப்பொலிவான இயற்கை கெட்டு (துபு)— “பின்துபு” தி அடைந்து — சாதலு ஒருச் சாதலடைந்து — மாறிப் பிறந்து விமல யாக்கை யாகிய போகப் பெண் ஆகின்றார் — வர்மமையான காமக் கிழுத்தி ஆகின்றார் என்பது பொருளாகும். சத்தியைப் பேண வின் இயல்பு இதுவும்;

அழிந்து படும் தன்மை யடைய — பினி மூப்புச் சாக்காடுகளுக்கு இடமாகிய புலால் துருத்தியைப் போக்கு தற் குரிய சாதகம் — அதனைப் பூங் துருத்தியாக மாற்றுதற் குரிய சாதகம் இதுவே என்க.

இத்தகைப் பூமுக்கத்தால், “காமம்” என்னும் முதலாம் சுக்தத் தன்மைச் சமாதி கைகூடி நித்தியத்

தில் கூறப் பட்ட அமலமான “பின்” முளை தோன்றி ஆக்கம் அடைய, “காமக் கிழுத்தி” என்னும் இரண்டாம் சுக்தத்தில் கூறப் பட்ட “பின்” என்னும் அசுத்த தநு தபுதி அடைகின்றது—கேடு அடைகின்றது. அதனால் அப் “பின்” என்னும் “பின்னை” யே பேரின்பம் அளிக்கும் பிரமக் கிழுத்தியாகிய வர்மமையான காமக் கிழுத்தியாக மாற்ற மடைகின்றனர்.

முதலாம் சுக்தத்தில் கூறப்பட்ட “பின்” என்பது கடை என்னும் பொருட்டாகும். உடலகத்துக் கடையாயும் உள்ளாயும் விளங்குவது அதுவே. அதுவே விந்து எனப் பவேது. விந்து அமல் மடைதலாற்றுன் — இந்தியிய நிச்சாதம் பெறுதலாற்றுன் — விந்துவின் கலைகள் என்னும் வியாபக நிறை உற்பத்தித் தானமாகிய ஊனில் — பிருதிவியில் நிறைகொண்டு உறைதலாற்றுன் அமல் ஒனி தோன்றி ஆக்க முறும்; சிவோகம் தலைப்படும் என்க.

திருமந்திரம்.

“விந்துவுமானு மெய்க்காயத்து வித்திலே” எனவும்,

“விந்து அடங்க விளையுஞ் சிவோகமே” (ஷி விந்துஜயம் — போக சரவோட்டம்)

எனவும் அருளிச் செய்தார் அண்ணல் திருமூலர்.

விந்து அமல் மடைந்து ஒஜமாதலே— பிரணவ வடிவின் பிறப் படமாகிய அதன் பால் ஞான சத்தி வடிவமாகிய ஒ வடிவம் ஆக்க முற்றுப் பூரணப் படுதலே “பின்” முளை தோன்றுதலும் அதன் பயனுமாகும். பின் முளை தோன்றுதலால் “பின்” தபுதி யடைந்து வாய்மையான தாரமாகி— சத்தியாகிப் பேரின்ப சகம் அளிக்கும் என்க. இதனால் ஊனங்கள் எட்டும் அறவே ஒழிந்து “தான் அவன் ஆகும்” உண்மைச் சமாதி கைகூடி நித்தியத்

துவம் உள்தாகும் என அறிதற் பாற்று.

“காமக் கிழுத்தி” என்பதில் ‘கிழுத்தி’ என்பதன் பொருள் என்னை? என்பது கடா.

கிழுவன் என்றால் தன்னை ஆக்கிய தலைவன் என்பது பொருள். கிழுவன் மூல் பேணப்பட்டவேளை — ஆக்கப் பட்டவேளை — உரிமை யாக்கப்பட்டவேளை கிழுத்தி என்று கூறப்படும்.

காமத்தால் — ஆட்சி பெற்ற காமத்தால்— (காமகோடி பிடம்) காமாட்சி என்னும் சத்தியால் உந்தப் பட்டு ஆக்கப் பட்ட உயிர்— உயிர்க் கிழுவன், தன் ஆக்கம் கேட்டையாத வாறு நித்தியத்துவம் பெறுதற்குத் தனக்கு இன்றியமையாத இல்லை — இல்லாளை அஃதாவது அாதியாகவே தன்னின் வேறுகாது தனக்குரிய போகத்தான மாகி விளங்கிப் பூரணப் பெட்படையாத இன்பத்தை — அற்ப சுக்தத்தைக் கொடுத்துக் கொடுத்துக் கேட்டை வதையே இயற்கையாகக் கொண்ட வளை (உலகியலாகிய இயற்கை முறை) அப்பண்பி னின்றும் நீக்கி — மாற்றி, பேரான்தப் பெருங்கடலில் திளைத்து நினைத்தவை யாவற்றையும் தடையின்றி வழங்கும் போகப் பெண்ணாக— காமம் என்னும் சகல போகங்களையும் வழங்கும் காமக் கிழுத்தியாக — காம வல்லியாக — கற்பக வல்லியாக ஆக்கிக் கொண்டான் என்க.

உயிர் துரித இயக்க முடையது— அதிக இயக்க முடையது ஆதலால் அத்தகைய உயிர்— உயிர்க் கிழுவன்— சிவனுகிய சிவன் தன்னின் வேறுகாத— தாமத இயக்க முடைய மேய் என்னும் இல்லை பொறையை— சுறையை— அழுக்கை — ஊனி ன் தழிப்பை— ஊனத்தை உண்டு உண்டு அவ் ஊனுகிய காயப் பெண்ணில் தன் இயக்க நிறையைப் புகுத்திப் புகுத்தி— பாய்ச்சிப் பாய்ச்சி அவ் ஊனத்தை ஒழித்து அக் காயப்

பெண்ணை விமல வல்லியாக ஆக்கிக் கொண்டான் — தனக்கு உரியவளாக — கிழத்தியாக மாற்றிக் கொண்டான் என்க.

திருவாசகம்.

தேனேடி கொன்றை சடைக்கணிந்த சிவபை

[ருமான்]

ஊனுடி நாடிவந் துப்புதுந்தா னுலகர் முன்

[னே

நாடுடி யாடிவின் ரேலுமிட நடம்பயிலும் வானுடர்கோவுக்கே பூவல்லி கொய்யாமோ.

(ஷ்டி திருப்புவல்லி செ. 5)

அப்பர் தேவாரம்.

“ஹாத்தைநீக்கியுலகறிய வெள்ளையாட்

[கோண்டவன்]

தேனேத்தெனக்கிணியான்.....”

(ஷ்டி கோயிற்றிரு விருத்தம் செ. 6.)

“..... பொன்மாலைமார்ப்பென்புதுநலமுன்டிகழ்

[வானே]

“..... இனையாரமார்ப்பென்னழினலமுன்டிகழ்

[வானே]

(ஷ்டி திருப்புழனம் பண்தக்கராகம் செ. 1,7)

இவ்வாறு வரும் பிரமாணங்கள் பல.

ஆங்காங்குக் கண்டு தெளிக.

இவற்றில் உயிர்க் கிழ வன் மெய் என்னும் காயப் பெண்ணின் ஊனத்தை உண்டு — நீக்கி அவளைத் தனது காமக் கிழத்தியாக ஆக்கிக் கொண்டமை — “இற் போறை”யானது அமலமான உயிர்ப்புக்கு விருந்தாகி விமலமாயி னைமை — விமல வல்லியாகி மாற்ற மடைந்தமை நன்று பெறப் படுதல் கண்டு கொள்க.

இச் சூத்திரம் “ஊன் மிசைதல்” என்னும் அடுத்த சூத்திரத் தோடு தொடர்புடையதாலோல் “கிழத்தி” எப்பதன் பொருள் அவ் அத்தியாயத் திலும் விளக்கமுற உரைக்கப் படும். இச் சூத்திரப் பொருள் ஒரு வகை உணரத் தகும்.

Imprimerie “VITTAGAM” — Pondichéry.

சமயமுக்தி.

யாந்ப்பாணம்
தமிழ்ப் பண்டிதர்
ப்ரம்ஹ ஸ்ரீ,
வ. மு. இரத்திநேசுவரரை
ரவர்கள் எழுதியது.

பேரியோர்களே!

இங்கே கூறப்பெறுவது, சமயத்திற் கேற்பக் கூறும் முக்கியன்று.

சைவ சமயத்திற்குரியதான் — சமய குரவர்கள் அடைந்த — உத்தம சித்த விகாரமற்ற வீட்டின்ப நெறியைப் பற்றிச் சில வசனத் தொடைகளை ஈண்டுத் தருவாம்.

வீண் விவாத வசனங்களால் இடத் தை நிரப்பாதும், நிரப்புரை தொடுக் காதும் தெளிந்த பெரு நூல்களின் பிரமாண சகிதம் மறுப்புரைப்படே உண்மை யறிஞர் கடப்பாடாகும்.

புது மதிப்புக்கு ஆவல் கொண்டு இதுவரையும் நடக்கவுமில்லை. இனி மேல் நாம் நடப்பதாகப் பறைசாற்ற முயலவுமல்லை.

“அன்னபூரணம்” என்று பேரிருந்து வறுமை வாழ் வெய்தியாங்கு ஞானம்

இது காறும் கூறியவைகளால், காமத் தால் — நிறை முறையான சிற்றின்ப நகர்ச்சியால் — கந்தருவ வழக்கத்தால் ஆம் பயன் அசுத்த தநுவாகிய காயப் பெண் மலம் விமல மாகப் பெற்று வாய்மையான காமக் கிழத்தியாய் மாற்ற மடைதலால் பேரின்ப லாபம் பெறுதலே என அக் காமக் கிழத்தி யின் இலக்கணமும் அவளை அடையும் நெறியும் “மூவடி முப்பது” என்னும் அரிய பெரிய தமிழ் மறையில் முதலாம் பாகமாகிய இன்பக் கூற்றில் “காமக் கிழத்தி” என்னும் இரண்டாம் சூத்திரம் நுதலியவாறு ஒரு வாறு உணரத் தகும்.

சுபம்.

என்றபேரைச் சூட்டி அஞ்சானந்திகழு நடப்பதே புதிய கொள்கையாம்.

சருதி, யுக்தி அனுபவங்கள் பிரமாண மாகவே எடுத்த கொள்கையைத் தொடுத்து முடிக்க வேண்டும்.

நலம் பயவாத பழையன கொள்ள மூம், நலம் பயக்கும் புதியன விலக்க மூம் பொருத்தமின்று.

சைவ சமயத்தில் சரியை கிரியை யோக ஞானப் படிகளும் சாலோக சாமீப சாருப சாயுச்சிய பதவிகளும் உள்ளன. சாயுச்சியபதவியே சிறந்தது. இது உண்மைச் சைவசித்தாந்த நாலின் கருத்து. முக்கியில் சடேக முத்தி, விதைக முத்தி என்றும் விளம் புவர். சடேகமுத்தி விசிட்டம் என்றால் யாரும் வெறுப்படைய வேண்டாமே!

இனிச் சைவ சமய குரவர் பெற்ற பேரின்பமாகிய உண்மை முத்தியை ஆராய்ந்தால் பெரும் பயன்டையலாம்.

திருஞானசம்பந்தச்வாமிகள் ஸ்தால உடலுடன் ஜோதியுட்புக்கு மறைந்த தருளினர்.

திருஞாவுக்கரச சவாமிகள் திருப்புக ஊரில் சிவிலங்க ஓளியுட் சேர்ந்து ஊனுடல் மறையப் பெற்றார்.

மாணிக்க வாசகப் பேருமான், சிதம் பர சிவத்துடன் கைகாட்டித் தமதுரு வங் காட்டாமல் மறைந்தருளினர்.

கந்து வள்ளலார் முதலே வாய்ப் பின்னொகாட்டிக் கைலை நண்ணினர்.

ஈனமிகுஞ்சுளைதோலுமென்புரம்புஞ்சிய மாணவுடல்சிவஞ்சூமாயிதனைத்தெளியாமல் ஊனுடலுக்கிரைதேடியுமின்றலகிற்றி [மாறி மாரகிற்புகுதுமதோமாயைவலைப் படுவார்கள்.

இச்செய்யுளின் பொருள் வெள் எிடைமலையாம்.

ஆகவே, பின்மாகி உடல் வீழாத சிவமாகி அத்துவித மடைதலே உயர் முத்தி என்று சைவ சமயிகளறியக் கடவர்.

சுபம்.

Le Directeur-Gérant. R. Nagarattinam